

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Készítő: ...
Félfélt: ...
Negyedóra: ...
Egy óra: ...
Egyen szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díj:
Hat hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű többesr
hirdetések alkuszorint jutányos áron vétetnek fel.

Az utolsó kísérletezés.

Debreczen, szept. 17.

Tehát a király kijelentette, hogy Ausztriában ez lesz az utolsó alkotmányos kísérletezés.

Eddig csak a józan ész jutott erre a következtetésre; most már a legfelsőbb helyről adtak igazat a józan észnek.

Az utolsó alkotmányos kísérletezés fog-e sikerrel járni? A valószínűség egygyel száz ellen az, hogy nem fog. És ha nem fog, akkor mi lesz? Az alkotmányt felfüggesztik s ismét a kényuralom fog életbelépni Ausztriában.

A kényuralom annyit tesz, mint a német elem dédelgetése a többi nemzetek és nemzetiségek rovására. Az uralkodóház nemet, német volt és német maradt, bár Németországból kiszorította a német egység és a porosz tulsúly. A világos kárára van az uralkodóháznak és Magyarországok egyaránt; de mindeddig nem látták be ezt az igazságot azon a helyen, ahol a multak hagyományaihoz nagyon is szívesen szoktak ragaszkodni.

Az már más kérdés, hogy például a csehek (kiknek nemzeti vágyódásait felbresztette a harminczhárom éves alkotmányos élet) le fognak-e mondani azon vágyódásokról, melyeket ők jogosultaknak hisznek? Le fognak-e ezekről mondani csak azért, mert a császári kényuralom sulya rájuk fog ismét nehezedni?

A csehek megemléke nek most arról, hogy ők önkényt és szabad választással tették fel a Habsburgok fejére Szt. Vencel koronáját; a mely egy hatalmas és nagy történeti multu önálló állam koronája volt.

Sokáig elfelejtették ezt a tényt a csehek; de akkor aludtak és hivatalnokoskodtak elég rutul Magyarországon. Tudnivaló, hogy az alvó ember s az osztrák beamter nem szoktak gondolkodni. Azonban a szabadság mécsé [bár Ausztriában csakis pislogó mécs volt] fölbresztette az alvókat, Magyarországról pedig kiverte a cseh beamtereket és így visszatért az emlékező s a gondolkodó tehetség az elzsiabbadt cseh agyakra. Az emlékező tehetség az egykor hatalmas cseh államról szólt nekik, melynek királyai va szabadon választattak meg a Habsburgok. A gondolkodás pedig elmondta, hogy elmult már a kényuralom korszaka s az emberiség halad; az pedig lehetetlen, hogy Európa közepén a haladás megálljon és visszafejlődés jöjjön létre. Ez megtörténhetik egy időre; de ez az idő rövid lesz, és okvetlenül rázkódtatásokra fog vezetni.

A kilátás Ausztriában a közel jövőre nézve tehát az alkotmányosság megszüntetése; a császári abszolút hatalom érvényesítése, később pedig rázkódtatás küzdelem, talán élethalál harc.

És mi magyarok, a kiknek jelen alkotmányunk, legalább a jelenleg érvényes alakjában, úgy állhat csak fenn, ha Ausztriában teljes alkotmányosság van, mi magyarok mit teszünk e sulyos helyzetben?

Mit teszünk? Semmit! Összekulcsoljuk karjainkat és várunk. Ugy bámulunk az osztrák bonyodalmas helyzetre, mint a borju az új kapura. Látnak, hogy a szomszéd háza ég, tudjuk, hogy a mi házunkon nádfödél van s mégis nyugodtan szemléljük a lángok pusztítását.

Fatálisták vagyunk, mint valódi keleti eredetű nép. Jönni fog, a minek jönni kell; busuljon a ló, elég nagy a feje!

De valóban, helyes-e az ország kormányának ez az egykedvűsége? Helyes-e az elkészülődés minden hiánya? Helyes-e a megnyugvás abban, hogy lesz, a mi lesz s nem lesz, a mi nem lesz?

Igenis, értjük és tudjuk, hogy nagyon komoly dologról van szó s hogy nehéz hivatalosan föltételezni annak a lehetőségét, hogy a mostani rend fel fordul, mielőtt a tény megtörtént.

De az uralkodó már nyíltan föltételezte ezt a lehetőséget, midőn kijelenté, hogy ez lesz az utolsó kísérletezés az alkotmányossággal Ausztriában.

Hogy pedig az urakodó maga is jelezte a bekövetkező eseményeket, akkor a mi nagyon körültekintő s igen kevés vállalkozó kormányunk is úgy tehet már, mintha látta; nem szükség.

A gascognei.

A Debreczen tárczája.

Írta: **Ady Endre.**

Egy pünkösdi éjszaka én együtt abszinteztünk a gascogneival. Ejjél régen elmúlt, Rudolf, a főpinczér görbe szemekkel nézett reám. Én pedig már meguntam hallgatni, hogy Madách az utolsó szóig lopta az Ember tragédiáját, amit a gascognei egész rakás Shakespeare-czítatummal támogatott.

Különb is betegnek éreztem magam abban a kávéházban. Egy ember hiányzott onnan, a kivel sokat elültem ott. Magamfajtájú volt, megértett. Tudta, mikor van kedvem hallgatni s tudta velem együtt élvezni a füstös levegőbe bámulás leirhatalan gyönyörét. Ez embert elhajtotta a sorsa s én itt ülök egy kis gnómma, ki beszaladta már a világot s azt érte el vele, hogy azt sem látja meg, a mi előtte van. Szóltam neki:

— Menjünk!

— Hova...

— Bolyongani. Utálok ezeket a világos utcákat.

— Én is utálok. De ne járjunk. Egy történetet tartogattam mára. A miket ma beszéltem, arra voltak jók, hogy megéhezz egy kis igazságra. Misképen, mint kiéheztetve az igazság sem kell már neked...

— Magadról akarsz beszélni?

— Igen.

Bementünk egy hajnali bodegába, hol néhány pohár abszint mellett az gascognei a következő esetei beszélt el...

... Akkoriban bankházam volt Párisban. Nagystilű életet éltem, bár már akkor is bántott, hogy az ember mindennap úgy feküdjék le, hogy másnap biztosan eszik. Véletlenül ismerkedtem meg egy bécsi gyáros lányával, a kinek az anyja magyar lány volt, s aki magyarul beszélt.

A lány nagyon szép volt. Rózsás arcú, szőke. Gazdag is volt. Csak a szemében volt valami különös szomorúság.

Én fiatal voltam. Bankár és trubadur. Homlokomra volt írva, hogy nem jó végem lesz. De a lány mégis nekem ígerte a kezét.

Akkor éjszaka volt hogy megtudtam valamit. Csak annyit, hogy az öcsém, a ki társam volt a banküzletben s mindenben megbízottam, megszökött. Meg azt, hogy engem befognak börtönözni néhány esztendőre.

A lelkiismeretemmel sohse volt sok bajom. Most sem sokáig alkudoztam.

A lány már Bécsben van. Ők még nem tudnak semmit. Reggel elutazom, megesküszünk, az apósom pénzt ad s én maradok az, a ki voltam. De megpróbálok polgárian élni egy édes, szép kis feleség mellett.

Igy történt. Harmadnap délelőt esküvőre készült a menyasszonyom. Én néztem sokáig. Nem jutott eszembe semmi, csak az, hogy immár új életvár reám. Szerelmes vagyok s nem sokára férj leszek.

Lám, lám — gondoltam — igaz, hogy úgy indult a dolog, a hogy megjósoltak. Szégyen, baj, vihar fenyegetett. De mégis csak más rendeltetett én rólam. Hisz' voltaképen én csendes életre születtem, boldog nyugodtságra. Nem lehetett nekem elveszni.

Aztán együtt maradtunk a szobában. Megcsókoltam az Eliz homlokát. Aztán a száját... Forrt kezdett ereimben a vér. Örölen tapsoltam az ajkához s csókoltam őrvjögön, vadul... Ő is... S egyszer csak sikolva karolta át a nyakam. A másik kezével rácsapott a fejemre... Hahotázni kezdett... Szomoru szemei zöldes fényben ragyogtak... Megőrült a karjaim között... Aztán én elrohantam, becsuktak s lett belőlem kóbörgő kutya.

... Száraz hangon beszélt a gascognei, a kopott, a szárnalmas, a filozófus kis gnóm.

Néztem, néztem és így szólottam hozzá:

— És mit akarsz te a kis Annával. Ott settenkedsz mindig körülötte. Pedig tudod, hogy engem nagyon érdekel. A kis gnóm már könynyezett a berugottságtól. Megigazította tíz éves nyakkeudóját s így válaszolt.

— Ugy hasonlít szegény Elizhez!...

ges tovább színelnie a vakságot. Mert hát eddig kénytelen volt roppant lojalitásból úgy tétetni magát, mintha vak lenne és nem látna tovább az orra végénél.

Kénytelen volt bizalmat színelni abban, hogy az osztrák birodalmi gyűlés a legrendesebben fog működni valamikor.

Tudta mindenki, hogy e bizalom csak színlelt, mert lehetetlen föltételezni oly nagy tehetségű férfiúról, mint pl. Széll Kálmán, hogy be ne látta volna azt, amit mindenki látott és lát.

Ámde más a felelősség, ha az ember kormányon van s más, ha csak mint néző szerepel.

Elismerjük, hogy ez igaz, csak hogy most már a császár is beszélt; a császár pedig magyar király is, tehát a magyar király is beszélt. Főlöszlegessé lett a tettetés és egészen megengedhető annak feltevése, hogy az „utolsó kísérlet” nem fog sikerülni.

Ha pedig ez feltehető: akkor a magyar érdekek megkövetelik, hogy Magyarországot ne találja készületlenül a nagy változás.

Mit tesz a kormány azért, hogy előkészítse az országot? Eddig semmit!

Kossuth Ferencz.

A megrágalmazott Széll Kálmán.

A linczi „Volksbote” című klerikális ujság egy mérges cikkében dühösen megtámadja Széll Kálmánt. Azt mondja, hogy az osztrák választások alatt ki kell adni a jelzőt, hogy: „Harcz Széll Kálmán ellen!” Mert Széll Kálmán beleártja magát az osztrák politika belső ügyeibe és mert Széll Kálmán liberális.

A nagy botrány.

(Egy szenzáció története.)

A »Debrecezen» tárczája.

Ugody Gábor es. kir. kamarás mindenkifölött becsüli a korrektt magaviseletet. Az Ugody néven fölt meg nem esett ebben az életben. Az ő néven nem is fog esni soha, de soha. E mellett a szívek is embere; jólelkű, szánakozó ember, ki a légynek sem vétett világ életében. Voltak afférei; részint márok miatt nők lovagias védelmében, részint közisztelenben álló férfiak johireért szállott sikra. Ő maga nem sértett és nem adott arra okot, hogy sértessék. Kifogástalan gavallér volt, egyebet föltö nem lehetett.

Jegyben jár. Menyasszonya, a bájos Ternér Bella, jómódu családból való, de nem oly gazdag, hogy Ugodyt hozomány-vadászattal lehetne vadóni. Őszintén szerette az ideges, tulérzekeny lelkű leányt és szerelmes vakságában nem vette észre Bella hibáit, az elkényeztetett „egyetlen lány” önféjűségét, szeszélyes és gőgös természetét, Ugody szeretett és ha a hozzá hasonló egyenek szeretnek, azok odaadják egész lelküket és a mily független jellemek másminenkivel szemben, annyira rabjai szerelmöknek.

Röviddel az esküvő előtt Bella birtókara utazott. Tudta ugyan, hogy a vasuti kocsi szomszéd rekeszében uri ismerősei utaznak de köztük volt egy régebbi ellenfele, báró Csóthy Géza, a ki ráadásul még Bella kezéért is versengett. Nem ült közéjük, inkább azért, hogy Csóthyt ne feszélyezze, mint a maga kedvéért. Hisz maga is jobb szeretett egyedül maradni. Menyasszonyára go dolt, közben kedvencz költőjét, Musset Alfredet olvassgatta. A kupé ajtaja kissé nyitva volt.

Szegény, sokat szenvedett miniszterelnökünknek kétségkívül igen ok támadásban volt már része, de ilyen méltatlanul még nem bántották.

Hogy ő beleártja magát Ausztriába belső politikájába. Hogy ő liberális! Mennyire téved; de milyen nagyon téved a linczi Volksbote!

A klerikálisok ama derék kis közlönyének, úgy látszik, hogy a magyar miniszterelnökök általában milyen nullak és hogy Széll Kálmán különösen milyen nulla, mikor Ausztria dolgairól van szó. Mert képtelenség, hogy egy magyar miniszterelnök illetékes helyen bele akarjon szólni az osztrák politikába és a melyik megmerna tenni, annak bizonyára azt mondanák:

— Tisztelt ur, önnek ehhez semmi köze! Tisztelt ur, örüljön, hogy el és ne képzelődjek, hogy ön itt minálunk Bécsben valamit nyom a latban! Legjobb lesz, ha szépen haza utazik és befogja a száját! Ha pedig nem tetszik, hat alá szolgálja, fel is ut, ala is ut!

Igen, igen, ez így megy. Hogy az osztrákok beleavatkozzanak a mi dolgainkba, hogy a becsiek dirigálják a mi ügyeinket, az igen, az megszokott rendes dolog.

De hogy fordítva legyen; hogy magyar miniszterelnökök, pláne Széll, a nagy opportunistá avatkozzék bele Ausztria ügyeibe, ar, oh linczi Volksbote, egyike a jelenkor legnagyobb képtel. n.ég inek! Ilyen merész, fantasztikus dolgot csak egy, a klerikalizmus által megtamadott, szomorú állapotban sinyődő agyvelő gondolhat ki.

Es hogy Széll Kálmán liberális!

Ezt a rágalmat az ő nevében leghatározottabban vissza kell utasítanunk. Hiszen ha még azt mondta volna a linczi ujság, hogy Széllnek olykor-olykor vannak liberális rohamai, no hát az még hagyján lett volna! De teljesen liberálisnak nevezni őt, sőt harczot indítani ellene, mert liberális!

Ha a lincziek, a kik ily súlyos gyaousitással illetik Magyarorszag ez idő szerinti miniszterelnökét, alaposan körülnezoének szeretett hazánkban, azt hisszük, hamarosan megváltoztathatnák a nézetüket.

Itt láthatóan egy országot, melyet tel-

Csóthy báró, a híres lövő, vonult ki a perronra. A szájában cigarettá, no meg egyéb is: malicziózus, szennyes beszédek s a füstkarikák bevitték a magányos utashoz a csuf szavakat. A füst eloszlott, a rágalmak mintha ott keringenének a levegőben, mintha a vasuti kerek-k zakatolásába vegyülnének s ezek egyhangu dallamából kaczagának elő. Beléről volt szó — a sértő szandékban kételkedni nem lehetett.

Gábor ajka előbb keserű mosolyra szorult, nem a rágalmazó miatt, azzal el fog banni érdeme szerint. Inkább a sorsra nehezelt, mely a legboldogabb, legtisztább érzelmet is megcsufolja, a legedesebb harmóniákba is oly örömet szővi be diszsonanciáit. — De mindegy. A boldogságot meg kell érdemelni, a modern lovag csak úgy lánzsát tör hölgyeért, mint a középkor hősei.

Nyugodtan fölkel és Csóthyhoz lépett.

— Elég, uram! szól a báróhoz. Ön csak is azért követhetett el ilyen alávalóságot, hogy engem ingerelhessen. Meg fog történni, a mire számított.

A báró meghajolt és szólott barátainak. A legközelebbi vonattal mindkét fél visszatért a fővárosba.

Titok nincs a társaséletben. Bella még azon este értesült a történetkről.

Völegényét bálványozta, az ily ideges, tulérzekeny szívek rajongásával csüngött rajta.

Amint az afférről értesült, tüstént Gábor lakására sietett.

Ugody csodalkozó tekintetét vetett Bellára és dult arcz ról egyszerre leolvasta a történeteket. Bizonyos kedvetlenséggel várta a dolgokat; irtózott a jelenetektől, a miket pedig

jesen feldulak a felekezeti háboruságok és a melyben a reverendás korések, a kiknek a gázgólkodása már paraxizmus, egyre-folytoy szitják a gyűlölködés tüzet, a nélkül, hogy Széll, a ki mindenkivel jóban akar lenni csak egy mozdulatot tenne is ellenük.

De láthatnak, hogy a néppárt, melyet liberalizmussal talán csak nem lehet vádolni, hogy grasszál, hogy mélyezi meg tanaival az országot. És ezzel a párttal Széll Kálmán paktumot köt a jövő választások részére, biztosítván részére az X. számú mandátumot.

Es megláthatnak a lincziek, hogy a budapesti egyetemen hogy dulakodik az ifjuság, micsoda vad harczot folytatnak a klerikalista diákok a liberálisok ellen, a nélkül, hogy a Széll-kabinet kulturminisztere csak kísérletet is tenne ezeknek a siralmas állapotoknak a megváltoztatására.

Es itt láthatóak még a lincziek . . . ej, hát azt láthatóak, hogy rettenetes tévedés az ő részükről, a mikor Széll Kálmánt szabad- elvűnek tartják, híresztelik.

Azért, mert ő maga néha annak hirdeti magát?

De hiszen a mi derék miniszterelnökünk nagyon sok mindent hirdét magáról tagadhatatlanul nagy ékesszólással és szentül meg van győződve róla, hogy ő mintá-ember, a kinek csak jó tulajdonságai vannak, a ki nagy, erős és dicő.

Szegény törpe, — óriásnak tartja magát! . . .

Hangok a temetőből.

— Tízennégy földült sirról. —

Midőn a magyar faluk mellett haladtam el a kocsin, többször merengtem vadvirágoktól benőt, redves akáczfaktól árnyékolt öreg falusi temetők sorsán. A fejtől való fák fáradt ember módjára ledültek az ezervirágos kövér földre. Ott porladtak el. Kövér részükkel is a föld kövérseget gazdagították. A besüpedt sirhalom is lassan elsimult. Az új temetőből a sírasó gyermekei a szelid tehenet, a tányérczafüles borjút, oda pányvázták ki le-

az ideges természetek nagyobb felindulásaikban nem nélkülözhetnek. — Ez kellemetlen.

— Gábor, ennek a párbajnak nem szabad megtörténnie! Biztos martaléka vagy a halálnak, annak az embernek a kezében.

— Értem felháborodását, kedves Bella, felelt a férfi és fölemeli a földön fetregő leányt. Mi azonban egy társadalmi körben élünk és tudnia kell, hogy egy Ugody nem hátrálhat meg semmiféle párbaj elől. Vagy magyarazzam önnek a következményeket?

— Mit törődöm én a társadalommal? Mit a következményekkel? Azt akarom, hogy szeressen engem, azt akarom, hogy boldogok legyünk! Sohasem szeretet, ha azt az áldozatot sem hozza meg nekem! kiált a nő a szenvedelytől örülten.

— Bizonyára minden áldozatot meghoznék magáért, Bella és ez lenne önrzetes férfiu reszeről a képzelhető legnagyobb áldozat. De haszontalan lenne, mert a világ megvetése, a legteljesebb társadalmi bojkott és az én öröké vérező önrzetem nagyon sokat levonnának abból a boldogságból. Pályám megtöréseért a maga szerelme bizonyára kárpótolna, de jóíhat magáért, hogy a botránynak már első viharára, a birtapi szenzációra, nem riad vissza? Kéőbb pedig boldog Iesz ebben a helyzetben, mely kizár minden változást, minden társadalmi helyzetet? Mit gondol fölölem, mit gondol magáról, Bella, a midőn mindkétlőnkre erőnkert ennyire tuhaladó áldozatot ró?

— Ön akkor gyáva, felel a nő indulattól vibráló hangon. Én hátrabb vagyok. Vegye tudomásul, hogy ha őnt leteríti Csóthy golyója, másnap halott vagyok én is.

— Hát én tulélném őnt, Bella? Olyan

gelni. A jószág zamatos falátokat harapott a fűből, mely az ősök hamvából nőtt,

Haladt a kocsi. Elmélyedve néztem a vadvirágoktól betakart öreg falusi temetőt.

A pesti temető az má. Az idegkaszárnya. A halottak kaszárnyája. Ott glédába állítják a sírokat. Minden darabka földnek arany az ára. Ott vadvirág nem nő. Ott a sírok nem öregednek meg, Az új halottak kiüldözik nyugvó helyükről a porladó, öregebb halottakat. Mert meg van a temetőben is a váltógazdálkodás. Budapesten például harmincz év az az idő, midőn a betemetett parcellákat fölforgatják, a csontokat kosárra szedik és úgy bordják össze a közös sírba. Budapesten nem öregedhetik meg a sír. Budapesten a vadvirágos sírok felett nem játszadoznak kedves szemű falusi gyermekek,

Most is reákerült a sor. A pesti temetőben ásvál-kapával felforgatnak egy temetőrést. Ezuttal azonban a kegyetlen munkát nem nézheti szó nélkül az ország és itt az ideje, hogy feljajduljon a magyar sajtó, mely Dreyfussért és egyéb idegenekért annyit jajjorgott, annyit sírt. Az egyik pesti újság jól eldugott helyen jelenti, hogy a fejjajdulásra kijelölt sírok között van több becsületes nevű aranyéremű magyar írók és magyar színművésznők sírhelye is.

A magyar irodalom és a magyar színművészet uttörőinek egész bokrétaja ez a névsor mely a feladásra kijelölt sírokat jelöli. Maradandó érdem zománcozza be a neveket. A magyarságért, a magyarnép dicsőségeért, jobléteért küzdöttek ők, amíg életük csillaga ki nem aludt.

Ma is, de még akkor inkább ebsors volt a magyar írók, magyar művészek sorsa; és kiket tehetségük e hivatásra vezérelt: lemondhattak azok mind a lépesmérzről, keserű gyümölcsökkel szolgált nekik az élet. Néme-lyiket csak holta után kezdték felfedezni, megösmerni, mikor is nevéi, igaz ugyan, befüzték örök időkre a munkáik kincses tárháza után a magyarság történetébe, azonban sírjukat feledték, sírjukat engednek feldulatni porhamvaikat közös gödörbe szórni.

Kegyetlen munka ez oly emberek emlékével szemben, minő emberek hamvát a feladásra kijelölt pesti sírok rejtegetik. Míg éltek

mint írók, mint művészek hasznosan szolgál-
ták a magyarságot. Elettök szentelték a ma-
gyarságnak. Müködésük ma is csillagként ra-
gyog a kutatók szemébe. Mert a kikre közös
sír vár a budapesti tanács kegyetlen munkája
következtében nem kisebb uttörői voltak a
a magyar irodalomnak, a magyar művészet-
nek, mint Garay János, Kifauy Károly,
Vahot Sándor, Sarosy Gyula, Kövér Lajos,
Reviczky Szevér, Lisznyay Kálmán, Csakó
Zsigmond, Somlay Gusztáv, Egri Gábor,
Fáncsy Lajos, Hegedűs Lina, Szentpéteri
Zsigmond, Udvarhelyi Miklós, . . . Valamennyi-
en érdemes, becsületes, tiszta manyar lelkű
uttörők.

Méltók arra, hogy a magyarság nagyjai-
nak nevezzük őket, méltók arra, hogy mit éle-
tükben ki nem érdemeltek, holtuk után el-
nyerjék. Csöndes zavartalan nyugodalmat a
sírban és virágokat, gránit emlékköveket a sír-
jaik felé. Ha becsületes akarja magát ez a
hamis fényűző, hamis eszményektől elvakított
nemzet, akkor ebredjen önértetére. Becsülje
meg az elhunyt nagyjait, ha az mindjárt nem
is jár oly haszonnal, mint az élő nagysago-
soknak és kegyelmes léha Loponyáknak való
undorító tömjénezés.

Utálatos Budapest! Utálatos pesti teme-
tő, a hideg borzongat, ha rád gondolok . . .
Idegen vagy te minekünk. De elmerengök.
megnyugszom midőn eszembe jut a falusi teme-
tő. Az öreg akácfa, az elsimult sírok, az
ezernyi vad virág és a szegény ember selíd
tehene, amidőn jóizűket harap az ősök sírján
kövéredett fűből. A nap ragyog. A sírokon
kövér falusi gyerekek benteregnek. A te ga-
lamblelkű gyermekeid ezek, — szeretet ma-
gyarnép. Ifjabb **Móricz Pál**.

A debreczeni polgári kerék- páros egylet versenye.

Saját tudósítónktól.

A debreczeni polgári kerékpáros egylet
tegnap délután tartotta meg nemzetközi kerék-
páros versenyt az egylet Varga kerti verseny
pályáján.

A nagy botrányra emlékszik mindenki.
Gábor levelet írt segédeknek, a melyben
a párbajtól való visszalépését jelenti. Indo-
kolás nélkül.

Azután kilépését hozta tudomására a
társasköröknek.

Kisebbségi városban keltek össze,
a ztán Gábor kastélyába vonultak. Nem fo-
gadtak senkit, de senkit, csak a piébanos lá-
togatt meg az ifju párt. A jó lelek arra
akarja rábírní Ugodyt, hogy ne vonuljon vis-
sza a társasélettől, sőt inkább vegyen részt
a közügyekben emelt fővel és lépjen egy pár-
bajellenes mozgalom élére.

Ugody keserű mosolylyal kérte a főtisz-
telendő urat, hogy ezt a tárgyat lehetőleg
kerülje. Nem is hozta elő soha senki, csak a
fiatal asszony, Bella tekintete emlegette foly-
ton, szakadatlanul.

Előbb a boldogság éveit elté. Az egzal-
tált asszony büszke volt arra, hogy szerelmé-
ért ferje kész volt az óriási áldozatra és az
oltár előtt fogadta meg, hogy odaadó szerel-
mével kárpótolja férjét mindenért, a miről le-
mondott.

Gábor férfias nyugalommal viselte sorsát,
Bella nemsokára lekifurdalásokat érzett. El-
árasztotta a férjét bűnbánó beszédeivel, a me-
lyek hátterében Gábor már kiérezte az önzést,
az elkényeztetett nő elégedetlenségét.

Nem volt gyermekük, Bellánál bekövet-
kezett az unott közöny stádiuma és azt sem
titkolta ferje előtt. Ez pedig pusztán magát
okolta; előbb eikévetlenedett, majd elfásult
és kedélyét tompa kétségbeesés kerítette ha-
talmába.

— Még se kellett volna engednem, —
mondá néha. — Nem bizonyos, hogy engem
talál a golyó. Ha nem sebesülök meg halálo-

A verseny iránt városszerte nagy volt
az érdeklődés, különösen azért, mert az egy-
let első versenyének hatalmas sikere után
mindenki meg volt győződve, hogy az egylet
ismét értékes dolgot fog produkálni, másrészt
pedig a budapesti kerékpárosok versenyszámai
miatt.

A fővárosból ugyanis lejöttek a verseny
napjára a «Fővárosi Kerékpár egylet» buda-
pesti «Előre» egylet a «Magyar Úszó Egylet»
tagjai között:

K a t z e r Ödön, P a p p Ferencz,
L ö w y Arthur, K o v á c s Rezső, B a u m-
l e r Ede, H e r c z e g h B l a, P r e n-
n e r Károly, V a d a s Hugó, S c h i l l
Gusztáv, F r i s c h Marton, B e n k e Pál,
M a l c s i n e r Lipót, B i h a r i József
és F e h é r István.

Részt vett azonkívül a versenyen a
«Nagyvárad Kerékpáregylet» és a «Debreczeni
Kerékpáregylet.»

A verseny pont 2 órakor kezdődött, s
öt óra után ért véget. Határozottan szép,
minden tekintetben kifogástalan verseny volt.
A közönség zsufolásig megtöltötte az ülőhelye-
ket és a tribünt. A rend mintaszzerű volt, a
m a házigazda egyesület nagy érdeme.

Magáról a verseny eredményéről a kö-
vetkezőkben számolunk be:

Versenyszabályzat tagjai voltak:

Versenyszabályzat tagjai voltak:

Cél-bíró: Aczél Géza, dr. Benedek
Janos, Komlóssy Arthur, Lassgallner Kálmán,
Zádor Lajos.

Pályabírók: Dr. Bayer Ferencz, dr. Ber-
ger Andor, Berzöffy Vincze, Burger Izsó, ifj.
Csóka Samuel, Des Combes Henrik, Décsi
Lajos, dr. Freund Jenő, Harsányi István, Dr.
Horvay Róbert, Killer Ede, dr. Körössy Kal-
mán, Király Gyula, Knauz Károly, Nagy
Bálint, Oláh Károly, Pálfi Gábor, Roncsik La-
jos, Sági Béla, ifj. Schwarz Vilmos, Szilá-
gyi János, Dr. K. Tóth Mihály, Tóth Mihály
tornatanár, dr. Tüdös János, dr. Tüdös Kal-
mán, Ungvári József, Überzchwinger Rudolf
főhadnagy, Dr. Vársárhelyi Zoltán, Vecsey
Zoltán, Veszprémy Zoltán és a versenyhez
megjelent többi kerékpáros-egyesületek elnö-
kei.

önző vagyok, hogy talán utolsó sóhajom is
önt hívna, álmaiban is megjelenék, hogy ma-
gam után hívjam és arra bírjam, hogy követ-
sen minél előbb!

— Eh, ezek csak szavak és szavak. Tet-
teket követelek. Vagy szerel engem, vagy
nem. Ha nem enged ezen kéresemnek, bebi-
zonyítja, hogy az én szerelmem önre nézve
mellékes, hogy nem mondott igazat, a midőn
azt állította, hogy szerelmemen kívül nem vá-
gyik semmire, hogy ez egyetlen becsületes,
szívének leghőbb érzése és tartalma. Ne elé-
gítsen ki engem érzelgős beszédekkel. Ön ne-
kem tartozik életével. Visszalép-e a párbajtól,
erre feleljen. Igen vagy nem?

Nincs annyi könnye ennek a fájdalmas
szemnek, nincs oly kétségbeesett zokogása a
meggyötört szívnek és nincs oly hatalmas nő
szerelmének, hogy Ugody Gábor, a kifogástal-
an gentlián, a lovagiasság légkörében élő
gavallér és ősi nevére, társadalmi helyzetére
oly feltökény nagyur egyebet mondhatna, mint
az elutasító nemet.

— Jól van Gábor, ön előítéletnek áldoz
fel engemet, kegyetlenül, szívtelenül. Hát én
is sárba tiprok egy előítéletet. Esküszöm az
elő l'atetre, pedig ön ismer engem, ön tudja
mernyire feltehető rólam minden örültég, ha
egyszer megfogadom, hogy ezen pillanatban
Csóthyhoz rohanok. Ugy a lábai elé hullok,
amint e pillanatban látott. Odaadom, felajánlom
magamat azért, hogy magát, hogy magát meg
mentsem!

Gábor emberfeletti haraggal ragadja meg
az izgalom legfelsőbb fokáig ért, félőrlt le-
ányt, hanem annak akkor már kimerült min-
den ereje s szörnyű sikoltással, ájulva terült
végig a földön . . .

san, ápolta volna, ugy-e? És boldogan visel-
tem volna szenvedéseimet és felgyógyulok.
Vagy ha elhullok, belőled boldog nő lehetett
volna más oldalán, míg most tulajdonképpen
két életet áldoztam fel! Hogy felelek róla isten
előtt!

Bella most már egy szót sem felelt férje
szomorú beszédére, mert magát szörnyű önzé-
zésében csakugyan áldozatnak tartotta!

Utaznak. Távol, igen távol eső fűrdőbe
érkeznek.

Mindjárt első este kéri a vendégek név-
sorát.

Ott találják Csóthy báró nevét.
— Utazzunk, utazzunk innen még ma!
— szól a nő izgatottan.

— Ugy van. A hajnali vonattal indulunk,
— felel Gábor.

A nő zokogva borul — a szék tám-
lájára.

— Bella, az Istenért, türtőztesse magát,
— nyugtatta a férj. Lásza, én nyugodtan fo-
gom föl a helyzetet. Higgye el, hogy szükségem
van minden erőmre.

— Hogy ön nyugodtan fogja fel a hely-
zetet! Hogy önnek van e óraszükege! Oh, de
nevetséges tud ön lenni! Nem kellett volna
akkor engednie, most boldogok lennénk, most
nem kellene gyáván menekülnünk egy nyo-
morult ember előtt! De ön gyáva, gyáva volt
akkor!

Megrendülve tekintett Gábor a szeren-
csétlen asszonyra. A homlokához kapott és
az volt első gondolata, hogy főbe lövi magát,
megszabadítja szörnyű sorsától és visszaadja
ennek a boldogtalan nőnek a jövőt, a boldogsá-
got, az életet.

Indítók: Woczasek Ignác, Flaschner György.
Időmérők: Kontsek Géza, Thieszen Arthur.
Körjelzők: P. Nagy Jenő, Wallerstein Aladár.
Körzámplálók: Dusa István, Turai Farkas.
Orvosok: Dr. Burger Peter, Dr. Czako Zsigmond.
Pénztárnokok: Bekés Lajos, Kovács László, Kiss Lajos, Rosenberg József.
Versenytitkár: Zeinger Ede.
Vers nyitászók: Dr. Fejér Ferencz, Gyürky Sándor.
Rendezők: Cziczó Lajos, Czeising Lajos, Csomor Gyula, Groskó György, Mandel Ernő, ifj. Medgyaszay Sándor, Buzetko Jenő, Wenger Lajos, Veres József.
Pénztári ellenőrök: Szabó János, Molnár Ernő, Wacha Róbert, Prelovsky András.
A verseny a következő sorrendben folyt le.

1. Megnyitó verseny: 6. kör. 2000 méter. Elsőnek nagy ezüst érem, másodiknak ezüst érem, harmadiknak bronz érem.

Versenyezték:
Kiss György, D. P. K. E. Papp Ferencz, budapesti «Előre» K. E. Kovács Rezső, M. K. Sz. Baumler Ede, F. K. E. Kovács Gábor D. P. K. E. Vadás Hugó, B. M. U. E.

Beérkezett:
elsőnek Baumler Ede, másodiknak Papp Ferencz, harmadiknak Vadás Hugó.
2. Vendégek versenye: 6. kör, 2000 méter. Elsőnek tiszteletdíj és nagy ezüst érem, másodiknak kis ezüst érem, harmadiknak bronz érem.

Versenyezték:
Bihari József, B. M. U. E. Baumler Ede, F. K. E. Kovács Rezső, M. K. Sz. Fehér István, «Előre» Papp Ferencz B. M. K. E. Vadás Hugó, B. M. U. E.

Beérkezett:
elsőnek Baumler Ede, másodiknak Papp Ferencz, harmadiknak Bihari József.
3. Verseny több üléses gépen: 9 kör 2000 méter. Elsőnek nagy ezüst érem,

— En gyáva! En gyáva! Vajjon csakugyan való-e, a mit mondott? — mondotta maga elé.

— Nincs igaz! — szót és e szavak már emelt homlokával mondta.

Tudta, mit kell cs-lekednie. Távozott a szobából. Az asszony már rég megbánta, amit indulatában mondott, nem is úgy értette, a mit mondott és visszavont volna minden szót, minden betűt. Késő, a férj távozott, Bella lelkét pedig halálos gyötrelmek szállták meg.

Gábor a kávéház felé tartott, tudta, hogy ott találja Csóthy bárót.

Hozzálépett.
A báró ránézett Gábor holthalavány, dult arcára. Tudta, mi fog történni.

Gábor hozzálépett.
— Uram, — szót a báróhoz — nagy számításuk van. A vézset úgy akarta, hogy most rójjuk le.

Csóthy rég megbánta, a mit bosszusa gában vétett Gábor ellen. Sohasem tartotta Gábort g. áva embernek a körülményeket ismerte és megértette, mit kellett ennek az embernek szenvednie, miről kellett lemondania. Elvégre uri ember volt, most is nyugodtan felkelt és így szólott:

— Főlöszleges nagy jelenetekkel mulatnunk az embereket. Folyton vártam önt és rendelkezésére állok e pillanatban is.

Másnap átöltött homlokával találta Ugody Gábort a fürdő parkjának egy távolabb eső helyén. Vére csendesen szivárgott halántékából és pirosra festette a szép zöld pázsitot.

A halott arca mosolygott. Ezt a mosolyt évek szenvedéseinek és élőknek árán vásárolta meg.

Gr.

másodiknak nagy ezüst érem, harmadiknak bronz érem.

Beérkezett:
elsőnek Bihari-Vadás, másodiknak Papp-Fehér, harmadiknak Weisz-Zeizig.

4. Főverseny: 30 kör 10.000 méter. Elsőnek arany érem (30 korona értékben), másodiknak nagy ezüst érem, harmadiknak kis ezüst érem, negyediknek bronzérem. Ezen versenyben fővárosi és külföldi kerékpárosok nem vehettek részt.

Versenyezték:
Roth János, D. K. E. Kiss György Kövessi Rezső, Ehrenreich Jenő, Kovács Gábor, D. P. K. E.

Beérkezett:
elsőnek Rótt János, másodiknak Kiss György, harmadiknak Ehrenreich Jenő, negyediknek Kovács Gábor.

5. Nemzetközi verseny: 40 kör, 10.000 méter. Csakis budapesti és külföldi kerékpárosok részére. Elsőnek 100 korona tiszteletdíj és nagy ezüst érem, másodiknak 25 korona tiszteletdíj és ezüst érem, negyediknek bronz érem.

Versenyezték:
Vadás Hugó, B. M. U. E. Fehér István «Előre» M. K. E. Kovács Rezső, M. K. Sz. Bihari József, Budapesti, M. U. E. Papp Ferencz Budapesti «Előre» M. K. E. Baumler Ede, Fővárosi K. E.

Beérkezett:
elsőnek Baumler Ede, másodiknak Papp Ferencz, harmadiknak Bihari József, negyediknek Vadás Hugó.

6. Egykori verseny Zart 6 kör 2000 m. Csupán a Prigári Kerékpáros Egyesület tagjai részére. Elsőnek díszített nagy ezüst érem, másodiknak kis ezüst érem, harmadiknak bronz érem.

Versenyezték:
Kövessy Rezső, Ehrenreich Jenő, Kiss György, Weisz Bertalan, Kovács Gábor.

Beérkezett:
elsőnek Kiss György, másodiknak Kövessy Rezső, harmadiknak Ehrenreich Jenő.

7. Műkerékpározás. Elsőnek nagy ezüst érem, másodiknak ezüst érem, harmadiknak bronz érem.

Első lett: Markus Márton Debr. Polg. K. E.

8. Akadály-verseny: 6 kör, 2000 méter. Elsőnek díszített nagy ezüst érem, másodiknak nagy ezüst érem.

Versenyezték:
Papp Ferencz, B. «Előre» M. K. E. Kovács Gábor D. P. K. E. Vadás Hugó Magyar U. E. Kovács Rezső, M. K. Szöv. Bihari József Budapesti M. U. E. ifj. Gall László, Nagyvárad K. E.

Beérkezett:
elsőnek Papp Ferencz, másodiknak Bihari József, harmadiknak Kovács Rezső.

9. Vigasz-verseny: 3 kör. 1000 méter. Nevezés a versenybírósnál. Oly versenyzők részére, kik a mai versenyen részt vettek, de első díjat nem nyertek. Elsőnek nagy ezüst érem, másodiknak kis ezüst érem, harmadiknak bronz érem.

Beérkezett:
elsőnek Kövesi Rezső, másodiknak Fehér István.

HIREK.

A segesvári csatatér.

(Arra a hirre, hogy elárverezik)

A segesvári csatatér
Bus multja újra visszatér.

Im rajta ismét dob pereg
S kész e csatára a sereg.
A nemzet ajka újra néma
S megint győz rajta a — hiéna.

Krüger — szabadságon

Mily vigasztalan pusztá kép!
Szabadságát veszté a nép,
S vezére szabad, utra kelt,—

Am sorsát még se irigyeld.
A nép, bár szolgál, hona van,
Szabad vezér honatlan.

Temetés.

A britt elefánt rálépett a transzváli szu, nyogra. Nem azért, hogy ujába akadt volna, hanem azért, hogy megmutassa e nagyvilágnak, miként taphat el egy elefánt egy szu, nyogot.

A vágya beteljeült. Tapsoljatok hát Czézárak, kik hideg közönyvel nézték az elefánt készülődését s gunyos mosolylyal fogadták a szunyog erőlködését. A színjáték lejátszódott; kényelmes paholytokból nézték ti azt s örültetek rajta, hogy lépésről-lépésre mint czammog előbbre az elefánt.

Nevelteséges! Mit is akart az a kis szunyog — hogy is merészkedett szembeszállni a nagy, hatalmas elefánttal? Mikor ilyen egyetlen merközésbe kezd a szunyog, csak nem érdemes arra, hogy előbbre segítsék valamivel?!

A vége aztán, hisz tudtátok ti azt előre, az lett, hogy az elefánt az ő manásával eltiporja a szunyogot.

Heuréka! Haem még egy ilyen gyzelem, akkor aztán spirituszba tétetheti magát az elefánt.

Egy hosszú esztendőn keresztül sakban tartotta a nagy angol armádiát a kis bur se reg, Apraja nagyja fegyverben állott; harcoltak azért, ami a Czézárak szemében potomság számba megy — a szabad-ágért.

Kapzsi, onzó az egész világ. Hiszen ha a burok azért fogtak volna fegyvert, hogy segedelmükre legyenek a többi hatalmaságoknak a vagyonszerzésben, hajh, hogy felkarolták volna egyszerre! Segítették volna emberre puskával, karddal.

De így, mikor fantom utan futkosnak, józan észszel hogy is lehetne gondolni, hogy csak tanácsosal is szolgáljanak nekik?

Szerintük, megerdemelték a sorsukat — Legyőztek — nyögjenek.

Roberts lord most nagy potentát azott a burok hazájában. Lövet, akasztat ahogy kénye-kedve hozza, ki venné tőle az ő bíráskodását számon?

Aztán a bosszu-hej az a bosszu, milyen édes is az. A sok angol zsoldos kihullott vére bosszuért kiáll az égbe. Ennek a bossznak a vezrehajtója, most Roberts lord, a diadalmas hadvezér, kit ha megerkezik Albionba, bizonyára tejbé-vajba fogja fürösztetni nemzete fényes hadi tettéért.

Transzvál és Oránzs pedig deleáltott a föld szinéről. Legjobbjai elesetek, vagy rabságban sinylődnék. S a szabadság istenasszonya szomorú és könnyeket hullajt.

Majd soka-soká évek multán ahogy a megangolosodott bur nagyapó térdeire üteti az ő kis unokáját, — lemosolyg még az istenasszony. És meghallja a kis unoka, hogy volt egyszer egy maroknyi nép, mely úgy szerette a szabadságot, hogy el is pusztult miatta.

S az unoka szeme felcsillan. Talán halott valamikor valami nótát a busongó lengyel népről, kinek imadságszerű lobásza, hogy nincs veszve meg Lengyelország. És a kalmazza a nótát az ő volt hazájára is. Persze a szabadság istenasszonyának biztatása folytán.

Pedig a szabadság istenasszonya jaj heh nagyon hazudik!

T. D.

* A mai esküdtzéki tárgyalás. A harmadik esküdtzéki ciklus ma vette kezdetet a debreczeni kir. törvényszéknél. Targyalás alá került Bódi Ferencz 18 éves egykori parasz subancz bűntűzje, a ki a mult év őszén egy lakadalmi mulatságon Nagy

Ferencz társát úgy szurta meg, hogy az szörnyet halt. A mai esküdtzéki főtargyaláson dr. Szedke István bíró elnököt. A tanácsban részt vettek: Kolbenhayer és Tatai bírák. Jegyző: Gyulai. A közvédat dr. Horváth alügyész képviselte. A vedemet dr. Balázs ügyvéd látta el. Az esküdtzék tagjai lettek: Tóth Kalman kereskedő, Áton Jenő kereskedő, Gaszner Géza hivatalnok, dr. Sz. Szabó József orvos, id. Csóka Sámuel háztulajdonos, Vass Károly piarista tanár, Darvas Izidor postatiszt, Ungvári Andor gazdálkodó, Bíró Pál tanár, Tóth Ferencz gazd., Rigó Alfonz bankhivatalnok, ifj. Bosznay Károly kereskedő, dr. Balkányi Miklós ügyvéd. Pótesküdték: Kovács Gyula és Matyasovszky Andor. Az esküdtzéki tárgyalás a vádhatározat rendelkezés részének felolvasásával kezdődött, mely szerint Bódit halált okozott testi sértés miatt helyezték vád alá. A fittal vádlott rövidesen az alábbiak szerint adja elő az esetet: Domán Ferencz lakodalman táncoltunk. Én és Nagy Ferencz táncosnét akartunk cserélni és ebből kifolyólag heves szóváltás támadt közöttünk. Én bajt sejtve hazafelé igyekeztem. Ekkor — alig lehettem néhány lépést az utcán — észrevettem, hogy Nagy Ferencz egyik társával közegettem. Tényleg ugyanis volt, utánam szaladnak és engem botokkal megtamadtak én védekezésből bicskát húztam elő a zsebemből és azzal Nagy felé szurtam. A szúrás halálos volt Nagy még a helyszínen kihellette a lelkét. A vádlott kihallgatása után a tanács következik, kiknek kihallgatása lapunk zartkor még folyik.

*** Kossuth születés napja.** A fővárosi 1848 — 49-iki Kossuth muzeum a szeptember 19-én ünnepelendő Kossuth születésnapról a következőket írja:

Hogyan ünnepeljük meg Kossuth születés napját? Hazánk nagyszásznya Rutkainé, Kossuth Lajos nővére elbeszélte, hogy Amerikába többször vett részt a nagy Washington születés napjának megünneplésében. Egész Amerika hálat imádkozik, ünnepel és mulat Washington születés napján. Minden üzlet zárva, csak vendéglők és mulató helyek telvők nagy napon. A leggazdagabb és legfényesebb uracsok a nép közé vegyülnek; pénz, ruhát osztogatnak a szegényeknek, a kiket ez alkalommal mindenütt megvendégelnek, hogy legnagyobb örömmel ne lánson szükségét senki Amerikában.

Ünnepeljük mi is így Kossuth Lajosnak, az emberiség díszének, valóban legnagyobb magyarnak, nemzetünk örök büszkeségének születés napját! Szeptember 19-ike legyen nemzetünknek legnagyobb ünnepe mindörökké.

Nem magyar az, korcsfajzat az, ki nem tiszteli meg az ő szent emlékezetét. Születés napján díszítsük fel házainkat nemzeti örömlobogókkal, imádkozzunk, adjuk hálat a Magyarok Istenének a mi második megváltónként. Minden városban, de meg legutolsó közegben is ünnepeljük meg a még élő 1848—49-ik hős honvédeket. Helyzetünkhöz mértén gyakoroljuk a jótékonyt és nagy napon.

Aktól telik, tegyen alapítványt a nap emlékezetére a Kossuth kultusz apólamára Végre mulassunk és csupa szabadság, harczi dalokat, Kossuth Indulót és Kossuth-nótákat daloljunk és húzassunk a nagy örömmel napon.

E nap emlékezetére az ország mindama iskoláinak, a kik még Kossuth képét nem nem birják, megkeresésre ingyen tisztelet példányt küld a fővárosi 1848—49-ik muzeum alapítója, gróf Kreith Béla.

*** Főhívás a polgári asztaltársaság tagjaihoz Dreher sórcarnok:**
Minden erények legszebbike a jótékonytág gyakorlással A mi asztaltársaságunk is a

jótékonytág jegyében született és ezuttal másodsor var reá az erkölcsi kötelezettség szegény iskolás gyermekeknek téli ruhával leendő ellátása. Sajna, az asztal tagok közönye miatt pénztarunk jelenbeni állománya aligha fedezheti azon költségeket, melyekre megalakulásunk alkalmával vállalkoztunk és éppen azért felhívjuk az asztaltársaság minde tagját folyó hó 22-én este 8 órakor tartandó össze jövetelelen okvetlen megjelenni, hogy mulasztott és anyagi erőnket alig erintő csekély adományainkkal lehetővé tegyük, hogy az asztaltársaság felruházó bizottsága legálább annyi syegény iskolás gyermeket jelölhessen ki mint a hány a mult évben el lett ruhával láttai.

Minden jó tétemény ön magát dicséri. Az elnökség.

Személyi hír Don Miguel draganzai herceg fiának látogatására a tegnapi esti gyorsvonattal Bécsből városunkba érkezett.

*** Előrelátó póttartalekos.** Ugy látzik hogy a gyakoratra behívott póttartalekos urak igyekeznek az uniformis tekintélye mellett olyan dolgokat elkövetni, a mit talán annak vedszaranya nélkül veszedelmes volna megkísérelni.

Egyszerűen ignorálják a civilek mindenemű jogait s szugolódás eszéén miadjárt használják a pünkösdi királyságnak — a nagy gyakorlat — jelvényét a bajonettel, a melyben erősen bizva igyekeznek különféle hasznos tárgyakat beszerezni maguknak a polgari életre.

Egy ilyen póttartalekos ur, ki hétköznapokon békés nagyvárosi szabó mester — a nevet sajnos nem tudhatuk meg — úgy látszik mar mindent beszerzett magának, csak éppen egy elegans sétapálczára volt szüksége. Éppen apropos-ra jött tehát neki tegnap este a Hatvan utcán egy ablakpárkányon levő csinó ki páleza, a melyet kikapott a vigyázatlan tulajdonos kezéből, s tovalépett vele.

— Csak jöjjön ki utánam, ha mer, szólt a mellatlankodó, tulajdonosnak bajonettjével mez fenyegetve, A rögtön hívott rendőrök elől természetesen megugrott s a porul járt tulajdonos úrné a nyomát, de nincs mivel.

*** Dr. Békés Sándor halála.** A debreczeni ügyvédi kar egyik fiatal, rokonszenves tagja: Dr. Békés Sándor szombaton delután meghalt. A fiatal ügyvéd, a ki alig néhány nap előtt et boldog vőegény, másnap beteg lett, tifusza esett és szombaton már örök alomra hunyta szemét. Halálának híréül, mely széles körben keltett méltó részvétet, a kereskedelmi csarnok épületére kitűzték a gyászlobogót. Temetés ma delután lesz.

*** Budakeszi Debreczenben.** Aki tegnap a Margit fürdőben rendezett magyar iparos ifjusági táncestélyen megfigyeléseket akart tenni, az ugyan furcsákat látott és hallott. Az egyik asztalnál öt jóképű bácsi kártyazott — ékes nemetsz mellett. A másik asztalnál négy segéd szogatta a hamisíthatlan vinkót — ékes német szó mellett. És így tovább. Szóval egy kis jó avagy rosszakaratial barabudakezire képzelhette magát az ember.

*** Meghívás a debreczeni ev. ref. egyház iskolászéke által 1900 ev szept. hó 19 én, d. u. 4 órákor az egyház tanácsstermben tartandó ülésre.** Targyak: elnöki jelentés; tanító-testületi elnök választás; két dolgozat az iskolák fejlesztése tárgyában; folyó ügyek.

*** Csapásra csapás.** A minap bejarta az ujságokat az a hír, hogy Reif Károly és fia pécsi cég ellen a törvényszék kimondta a csődöt és letartoztatta a cég tagjait. A cég evtizedeken át kincstári szállító volt és most, hogy csödbe került, a passziva meghaladta a háromszazezer koronát, a csődalap pedig mindössze 26 korona volt. Reif Károlynéra, a ki előkelő somogy megyei családból származik, szörnyű mód hatott a családnak ez a szerencsétlenség. Eddig jó módban élt s most dr. gényesség várazokozott rá. Veje, Stein Henrik ügyvéd júniusban öngyilkos lett, a mi szintén nagyon lesújtotta az uriaszonyt. Tegnapi végre betett a keserű pohár. A bíróság tegnap Reifné ellen is kimondta a csődöt, a mi annyira elkeserítette a szerencsétlen asszonyt, hogy

mint Pécsről jelentik, ma hajnalban sztrichninnel megmérgezte magát és meghalt. A vádtanács egyébiránt még nem határozott, vajjon tőntartandó-e a cég tagjainak letartoztatása.

*** Szerelmi dráma.** Sáfány József magyaregregyi legény, már húzamosabb idő óta szerelem egy falubeli leányba, Ács Juliába. Ez azonban nem vi-zonozta szerelmét. A napokban kenderőrés közben újra összekerültek a leány és a legény Ácsék hazánál, s Sáfány József újra az ő nagy szerelméről kezdett beszélni a leánynak, ki a legény hazassági ajánlatára most is csak elutasítólag válaszolt. A legény erre oly dühbe jött, hogy zsebéből revolvert rontott elő és azzal kétszer rálőtt a leányra. Az egyik golyó Ács Julia karjába, a másik pedig fejébe furódott. A leány sebei nem életveszélyesek. Ács Juli a két lövés után összerogyott, s míg a megremült háznép a leánnyal volt elfoglalva, addig Sáfány József elmenekült. Egy óra múlva Ácsék hazának kertje feől újra lövés hallatszott, s a zajra rémülten kifutott hazbeliek ett aláltak Sáfány Józsefet a kertés tövében véreben fevengve. A szerelmes legény mellbe lőtte magát s a golyó tüdejét furta keresztül, úgy hogy életben maradásához kevés a remény.

*** Osztrák barátság.** A magyar tanulók párisi tanulmányi utazása alkalmából az összes vasutak jobb-kevesebb kedvezményt nyújtottak. Csakis az osztrák és névszerint Österreichi-Toparische Staatseisenbahn Gesellschaft s az u. n. K. K. Staatsbahn (Bécs-Szaburg) tagadott meg minden kedvezményt. Jó lesz, ha eszt tudomásul veszi a magyar államvasutak igazgatósága, mely a legnagyobb előzékenységgel ad szabadjegyeket az osztrák csemetéknek, ha ezek Magyarországot megszerencsétlenítik látogatásukkal.

*** A költő házmester.** Házmesternek és költőnek lenni egy személyben, szinte hihetetlen dolog. A házmesteri próza foglalkozás nem igen isleli meg a sziveket, s kevés embert avatott ez ideig troubadurrá. A debreczeni izraelita iskola házmestere, lesze a Béni Sándor azonban érdekes kivétel. Őt homlokocokolta a muzsa, s daloltat vele sokat, nagyon sokat. Behozott szerkesztőségünkbeis egyet verset körüli, s nagyon szépen megkért, adjuk a nyomdaba. Eget teszünk a derék házmester óhajának, s e helyen közöljük hazafias verset. Döntse el a közönség, lesze-e Béni Sándor házmesterből jó poeta. A vers különben határozottan jó vers, s nem vall arra, hogy Béni Sándor nem szellemi munkával foglalkozó ember.

Vadrózsa mosolyog.

Vadrózsa mosolyog
Dalos berek alján,
Kék szarkalab virít,
Csörgő patak partján.

Az jut az eszembe,
Fűszálról, virágról:
Ugyan vajjon kinek,
Melyik hős vitéznek
Fakadt a porából?

Ha egy-egy vadrózsát
Tűzők a szívemre:
A hősök emléken,
Mintba szívem is
Erősebben verne.

Áld meg Isten álmát
Minden hős magyarnak
A kinek porából
Szabadság lehellő
Virárok fakadnak.

Irtá: B. S.

Petőfi-relikviák.

Gyűjtötte és irtá: Kéry Gyula.

Legéndi György gazdálkodó Kis-Körösön. A nyolczvanéves öreg ember, még ma is rendesen végzi a földművelőmunkát s a piros-pozsgás arczu, szaporabeszédű aggastyanról senki sem hinné el, hogy már nyolczvan év nyomja a vállat.

Ő a következőket őrizte meg emlékezetében: Petrovics Sándort őszszel hozta atyja Szabadságlasról Kisiskolába. Petrovics keresztneve: Viczián Jánoséknál volt szállá-

son, kik jómódu gazdálkodók voltak. Legé-
ndi szülei Vicziának közvetlen közelében laknak s
így a két iskolásgyermek hamarosan megbar-
átkozott egymással.

Együtt jártak iskolába s még a padban
is egymás mellett ültek. Legé-ndi György arra
is emlékezik, hogy Petrovics Sándor mindig
két könyvvel jött az iskolába. Az egyik ma-
gyar, a másik német olvasókönyv volt. Zsello
Lajos, a tanító, még rajzra is oktatta Sándort
a ki szorgalmasan tanult, bár az iskolában
gyakran kellett térdepelnie apróbb csinjei
miatt.

Egy alkalommal, mikor az iskolából ha-
zatérve, Vicziának háza elé érték, Petrovics
hirtelen leteszi a fal mellé a könyvet s így szól
Legé-ndihez:

— Te Gyuri, tedd le a szűrt, gyere bir-
kózni! Hadd lám, melyikünk erősebb te e
vagy én?

Legé-ndi letette a könyvet s megkezdődött
a birkózás, miközben Petrovics földhöz vágta
pajtását.

— No, — mondta Legé-ndinek — ezért
holnap megkapod a cipőhéjat.

Petrovics Sándor ugyanis mindennap
egy kis cipőt hozott magával az iskolába.
Ilyenkor mindig túrul elkerte Legé-ndi bicská-
ját, kiszedte a cipő belét, a héjját pedig
Legé-ndinek adta. — Ez volt a tiz-
orajjuk.

Egy más alkalommal sok irni valót adott
a tanító másnapra.

Csak hogy hiányzott hozzá a legfonto-
sabb eszközük a lud-toll. A két iskolásgyereket
ott állt az utca sarkán s azon tűnődtek hogy
honnan szerezzenek ludtollat.

Hányor bir e len a homlokára csap s lel-
kendezze kezli eszméjét pajtasával.

Az eszme pedig, a melyet rögtön meg
is valósítottak, az vala, hogy a szomszédban
lakó Albertéknek az utca végén kőszáló libáit
kihajtottak a rővesbe, s míg Petrovics
lesben áll, Legé-ndi egymásután szedte ki a
tollat a libákból.

Mikor aztán egy csomó toll már együtt
volt, összekötötték és hazavitték, hogy Legé-
ndiék istállójában eldugják.

Már a helyet is megtalálták a jászolban
mikor az öreg Albertné szitkozódva jön be a
kapun:

Szomszédasszony — kiáltotta az udvar-
ban foglalatokodó Legé-ndinek — magának
van iskolába járó fia.

Azt láttam a Petrovics-gyerekekkel setten-
kedni a libám körül. Bizonyosan azok a ga-
zok tepték ki a libám tollait!

A másik pillanatra Legé-ndi atyja már
az istállóban volt, a hol csakhamar ráakadt a
ludtollakra, a következő pillanatban pedig le-
oldta a nadrága szíját, karjára fogta a fiát és
ugy elvert, hogy hurkák tamadtak a gyerek
lábszáran. Petrovics Sándor E közben jónak
látta az alkalmat felhasználni s észrevétlenül
elosont.

Azóta midig kerülte a Legé-ndiek por-
taját.

Mátyásnapján pedig kimaradt az iskolá-
ból, mert szülei hazavitték Szabadszállá-
ásra.

A 86 éves Heisler Lőrincz, volt kis-kö-
rösi gyapjúkereskedő, nagyon jól ismerte Pet-
rovics Istvánékat Petrovics meszaros neki adta
el a marhabőröket.

Gyakran megfordult a meszarósháznál s
arra emlékezik, hogy Petrovicsnak egy kis
barnabőrű gyermeke volt, a kinek a dajkája
naphosszat a kapu küszöbén ült s a kis
gyermeket ölében tartva, tót dalokat enek-
elt.

A dajkanak nagyon szép hangja volt s a
szomszédok tútul el is neveztek, Nótás Zsu-
zának.

Volt Heislernek egy sógorasszonya, Blau
Terézia, férjezett Heislerné, a kinek Szabad-
szálláson ruhakereskedése volt. Petrovicsékat
ő is jól ismerte, mert rendes vevői voltak s
Petrovicsné ott vásárolta férjének és kis fiának
a kesz ruhát.

Egy napon Petrovicsné Sándor fiával a
boltba jött ruhát vásárolni. Azt mondta hogy

Félegyházára költöznek s ez utolsó ruha,
a mit Heisleréknél vásárol a fia szá-
mára.

Mig Heislerné a ruhákat választásul
Petrovicsné elé rakta a kis fekete fu-
kesztbevonat karral mereven nézelődött az üz-
letben.

E közben Petrovicsné egy szürke kis ru-
hát emélt föl s a fiúnak nyújtotta, hogy meg-
próbálja.

A fiu a szürke ruha láttára nemet in-
tett a fejével, majd arra kerte anyját, hogy
más színű ruhát vegyen neki, mivel hogy a
szürke ruháért a pajtasai kicsufolják.

— Hát aztán már minek gunyolnák ki?
kérdte a fiutól Heislerné.

— Azért, — válaszolta az, mert a sza-
marnak is szürke a ruhája.

A két asszony jóízűt nevetett a kis fiu
válaszán s végül is a szürke ruha helyett ká-
vébarna színű ruhában állapodtak meg.

A kis Sándor maga vitte ki hóna alatt a
boltból az új ruhát.

Az éhhalál.

Az éhhalál a legszörnyűbb a mi lét-zik,
lassan és fenyegetően közeledik és hatása már
jóval az agonia előtt mutatkozik. S fájdalom a
civilizált országokban még elég gyakran for-
dul elő a halál e nemet, Nemcsak azok köré-
ből szedi áldozatait, kik oly szegények, hogy
már kis kenyérre se jut nekik, hanem gyak-
ran a gyomor idézi elő az éhhalált. Mert nem
elég az enni való, meg is kell azt emészteni.
Szerencsétlen az, ki komoly bajban szenved,
hogy a legcélszerűbb táplálékot sem képes
magához venni és nem ismeri az eszközt, a
mellyel betegségéből kigyógyulhat. Gyakran
megtörtént már, hogy egy-egy ember éhen-
halt, mert gyomra minden táplálékot vissza-
utasított. Ha ez a betegség mutatkozik, rögtön
el kell vagni fejlődésének minden útját, mert,
nemcsak, hogy óriási fájdalmat okoz, de a
test úgy elgyöngül, a vér oly kevés lesz, hogy
teljes fölsozást okoz. Az egyetlen mód, a
mellyel a betegség fejlődését megakaszthat-
juk az, hogy oly szert alkalmazunk, a mely a
vért helyreállítja. Ilyen a Pink-pilula, a mely
hasonló esetekben bámulatos eredményt ért
el. Számtalan évről tanuskodó levél közül a
következő levelet, Schwartz de Karvitz Etelka
kisasszony választottuk ki.

— Tudatom önökkel — hogy a Pink-pi-
lulákat bámulatos eredménnyel használtam.
Nem tudtam már, hogy mit tegyek, ennem le-
hetetlen volt, álmod elhagyott a gyöngye voltam
a végtelenségig s mindig fztam, nem tudtam
soha se fölmelegedni. Az újságokból olvastam
a Pink pilula bámulatos eredményeiről s elha-
tároztam, hogy próbát teszek vele. Istennek hála
jövő hatása mihamar érezhető lett s ma
mintha nem volnék ugyanaz, kitűnően táplál-
kozom, jól alszom, egyszóval jól vagyok.

A vért helyreállító Pink-pilula ismét rend-
szeresítette a vérkeringést, a mi a gyomrot
egészségesé tette s így a szegény beteget sok
szenvedéstől, talán a haláltól mentette meg.
Minden esetben, a midőn a vér elgyöngül, a
mi különféle beégéseket, ugymint vérszegény-
séget, sárgaságot, skrolulát, reumat s más be-
tegséget okoz, a Pink-pilula mindig kitűnő
eredménnyel alkalmazható. A Pink-pilula
kapható Magyarországon a legtöbb gyógyszer-
tárban. Egy doboz ára 1ft 75 kr. és hat do-
boz 9 ft. Magyarországi főrakár: **Török
József** gyógyszer-tárban, Budapest, Király-ut-
ca 12.

IRODALOM.

A „Vasárnapi Ujság“ szept. 16-iki
száma 23 képpel s a következő tartalommal
jelent meg: »A párisi magyar kiállításból«
(képekkel a magyar képzőművészeti, bányá-
szati, vas-, fém és házi ipari csoportokból,
Erdélyi fényképei után) dr. Kovács Dénestől.
— »Magyar történeti emlékek a párisi világ-

kiállításban) képekkel: »A magyar történeti
palota főbejárata és előcsarnoka, Izabella ki-
rályné és Apaffy György siremlékével.« — »Az
én ősz hajszálaim.« Költemény. Bárd Miklóstól.
— Regénytár: »Istenért és szabadságért.«
Regény. Irta Vértési Arnold (Goró Lajos raj-
zaival.) »Cougourdon Marius« Regény. Irta
Mouton Jenő (a francia kiadás eredeti il-
lusztrációival.) »Meggzegett szó.« Irta Köny-
ves Tóth Kálmán. — »A margitziget növény-
zete.« — »Khinai bölcselek.« A maczdoniai
forrongások eredete. — »Gróf Lamsdorff Vla-
dimir, az új orosz külügyminiszter. arcké-
pel. — »Magyar tárgyu amerikai regény.«
(New-Yorki levél.) — »Gúnyszerek.« — »A
khinai katonák (képpel). — »A japán hada-
reg egyenruhái.« — »Dunaimonitörök Buda-
pesten« (képekkel) — Irodalom és Művészet,
Közintezetek és Egyesületek, sakkjáték, Képta-
lány, Egyveleg stb. rendes heti rovatok. —
A Vasárnapi Ujság előfizetési ára negyedévre
négy kor; a »Politikai Ujdonságok«-kal és
»Világkróniká«-val együtt hat korona. Meg-
rendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatala-
ban (Budapest IV. ker. Egyetem-utca 4. sz.
Ugyanitt megrendelhető a »Képes Népiap«,
legolcsóbb újság a magyar nép számára, fél-
évre 2 korona 80 fillér.

CSARNOK.

Vulkánikus talajon.

Irta: **R. Bonin.** 8.

Fordította: **Biró Irén.**

Folytatás.

Egy napon végre mégis otthon találtam,
különkijárta dolgozószobájában, még pedig
egyedül. A fáberi ágyon fektőt, és midőn
belépésemtől fölemelkedett, megijedtem elvált-
zott kinézésén.

Arca lefogyott, szemei lázas fényben
ragyogtak, de a következő pillanatban tekintete
fátyolozott és szomorú volt s kifejezéstelen
arczeccal merően nézett reám.

Láthatólag kellemetlenül érintette jöve-
telem, s mikor behuztam magam után az aj-
tót, izgatottan ugrott fel »halyérol és mielőtt
szólhattam volna, így kiáltott fel:

— Tudom, mit akarsz mondani Pa!, de
minden okcs beszéd hiába való, már úgy is
rajöttem, hogy a lángok elborítottak, elvagyok
veszve.

— De miért jöttél ide, ha oly kevés
biztál magadban? kérdem szemrehányólag?

— Ez volt végzetem! tört ki rekedten,
és nehezen lélekzett, ez az én ealsorsom. —
Már az első napon mikor nápolyból elutaztam
valami láthatatlan erő vonzott ide vissza
ellenállhatatlan hatalommal, és vonz két év
óta szüntelenül. Ha el nem jöttem volna, épp
oly beteg volnék otthon, mint most itt. —
Otthon is épp úgy végem lett volna mint
itt lesz.

— De hiszen nem is gondoltál már reá,
míg itt véletlenül meg nem láttad, mondám
kételkedve.

— Azt hiszed? kérdé barátom majd-
nem gunyosan. Még mit nem gondoltok ti
hideg szívű jó emberek! Aztán szomorú han-
gon tette hozzá: sohasem szüntem meg őt
a legforróbb, emésztő szenvedélyvel szeretni.

— Akkor sem, mikor boldog voltál
Bertával?

— Akkor sem, akkor még sokkal jobban
szerettem!

Beláttam, hogy így egy lépessel sem kö-
zeledem céloim kiviteléhez. Tehát így kezd-
tem:

— Frigyes, légy férfi, te lealázó szere-
pet viszel, gyáva vagy arra, hogy avval fel-
hagyjál?

Szakítsd kétké — mint már egyszer —
erős akaratjal ezt a varázsos költelékét.

— Megtenném; ha tudnám, de otthon
is csak úgy lesz, talán meg rosszabbul
mint itt.

— És Berta? folytattam. Hát nem érzed hogy feleségednek legalább annyival tartozol, hogy e szegénytől megkíméld.

— Ne beszélj róla, szólt Frigyes két-é-beese ten, e gondolatokra szívem elszorul, ha gyakran ó reá gondolk, mikamar szívszélhü-dés ér. Ó nagyon is nemes, jó, kedves és becsületes az én számomra.

— Szakits e viszonytal, Frigyes, mondtam rábeszélőleg. Nem is kell törődnöd az utazás-ól, én mindent elrendezek, szakits vele és megmenekülsz i-mét.

— Megmenekülés volt az? kérdé söté-ten. Nem tudok eltavozni innen, izzó lánczok-kol vagyok bilicseelve e szerencsétlenül bol-dog helyhez. Mit ér az utazás? Ugy is el-pusztulok, akár otthon, akár itt leszek.

— Frigyes, már ez egyszer használ, ellenvetem i-mét, be kell vallanod, hogy leg-alább nyugalmat hozott számodra.

Ez a két év, az elnyomott szerelem két éve volt, az eltiporhatatlan lángoké a melyek szívemben égtek.

— És mi lesz feleségedből és gyermeke-iből? kérdém

Beszélgésünket az orvos zavarta meg, ki az ajton kopogtatott, Kinyi ottam az ajtó, egy komoly pillantást váltottunk, s aztán a doktor szemével intett, hogy hagyjam magára a beteggel. Megegn vettem bucsút szerencset-ten kedves barátomtól.

Nem volt erőm és hátsárgom, hogy Berta sz-szonnnyal beszéljek es lakásomra tér-tem. De oit sem volt nyugtam. Mintha nehez viharfelhők tornyosultak volna feletem, s nyugtalanul sétákkal töltöttem el a délelőtti es mikor este hazatértem, az orvos névjegyét találtam asztalomon, melyen örömmel tudatta, hogy sikerült neki barátomat rábeszél-ni, hogy a legrovidebb idő alatt elutazzék. Tachow ur már elhatározta magát, hogy holnap déluán a gyors vonattal Rómába utaznak,

E váratlan eredmény feltűnő volt előttem s kezdtem keteledni, hogy vajjon ezáltal Frigyes nemcsak a kellemetlen tanácsadóktól kíván-e szabadulni? De később ezt gon-doltam: Miért ne sikerülhetett volna ez okos, életapasztalatokban gazdag embernek a rábe-széles jobban, miot nekem? Az ilyen ember tanácsára, mint az orvos volt, jobban hall-gatunk, mint a nőtlankori barátainkra és — hónapok óta először — gond nélkül tértem nyugalomra.

Körülbelül reggeli tíz óra lehetett, midőn erős csöngetés ijesztett fel. Barátom család-jának egy küldöncze ált ajtom előtt, hogy azonnal menjek a Rivierára, mert valami bor-zasztó történt, hangzott az izenet.

Minden erőmet összeszedtem, hogy el ne aújjak. Alig tudtam felöltözni; aztán egy bér-kocsiba vettem magamat, s a leggyorsabb kajtást parancsoitam a kocsisnak.

Reszketve mentem föl a család lakásához vezető lépc-ön. Ott a cseledség és a házkan lakók zsvajja es sutogása fogádot. Berta asszony szobájából — hova bezárkozott — két ajton keresztül is lehetett hallani szivtépő jajgatását es görcsös zokogását.

Mikor bementem az ebédőbe, az orvos

találtam ott, ki kézen fogott es a mellékszo-baba vezetett, melynek ajtaját bezárta mö-göttünk.

— Barátja nincs többé az élők között, kezdé elfejtett hangon, ma hajnalban meg-mérgezte magát, az üvegsét kezei közzül vettem ki. «Chloral-aldehyd»-et vett be s csön-desen hunyt el.

Ma reggel mint az inas beszéli, tekin-tét merően a földre szegezve tért haza gaz-dája, de látszólag jól volt. Később átöl-özött, es mikor egy óra mulva a reggelit vitte vol-na szobájába, Tachow urat halva találta. Felesége es a többiek is azt hiszik, hogy szív-szélhűdés ölte meg, ne fossza meg e hitűktől. Az üvegsét senki sem látta, csak én, es a bonczolást megtudom akadályozni.

— Vége köv. —

KÖZGAZDASÁG.

Budapesti gabonátözsde.

szept. 17.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései a következők:

Baza	Kilós	Ár 100 kg.		Kilós	100 kilogramm ára	
		frtől	frtig		frtől	frtig
Tiszavidéki	76	7.30	7.35	80	7.75	07.95
"	77	7.40	7.75	81	7.85	08.05
"	78	7.55	7.90	82	—	—
Fehérmegyei	79	7.70	8. —	—	7.25	08.90
"	76	7.35	7.65	80	08.05	08.25
"	77	7.45	7.75	81	—	—
"	78	7.60	07.90	82	08.90	08.95
Pest vidéki	79	7.70	08. —	—	07.85	08.05
"	79	7.10	7.15	80	07.90	—
"	76	7.30	7.25	81	07.95	07.95
Bánsági	78	7.45	7.30	82	7.80	08.00
"	79	7.35	07.45	—	0.90	—
"	76	7.40	07.50	80	—	—
Bácskai	77	7.55	7.25	81	—	—
"	78	0. —	—	82	—	—
"	79	0. —	—	—	—	—
"	0. —	—	—	80	—	—
"	0. —	—	—	81	—	—

	Min. hekt.-ben	Arkilogram
R. zs elsőrendű	uj 70—72	6.70 6.85
" másodrendű	—	6.55 6.65
Arpa takarmánynak	60—62	5.90 6.10
" égetni való	62—64	5.60 5.80
" serfőzdei	64—66	0. — 0.00
Zab	uj 39—41	5.35 5.45
Tengeri bánsági	uj —	5.60 5.85
" más nemű	—	0.00 0.0
Repce bánsági	—	12.75 13.25
Köles	—	5. — 5.30

Sertés vásár.

Köbányai sertés piac. szept. 17. Ma-gyar elsőrendű Öreg nehéz (paronkint 400 kgm felüli — kr. Közép pkint 300—340 kg. sulyban — kr. 320 kilog sulyban Fialat nehéz (paronkint 320 kg. 97—98 kr. Fialat könnyű paronkint 251 kg. sulyban 98—99 krig. Szerbiai: Nehéz pkint 260 kg. sulyban 96—97 krig.

Sertés létszám: 1900. évi szept. hó 17. napján volt készlet 39583 darab, szept. 17. felhajtott 255 drb. 1900 szept. 17 én elszal-ita oit 676 drb. szept. 15-re maradt 39162 drb.

Nyilt-tér.

Borivóknak kik a bort savanyúvízzel sze-retik, rotht vegyíteni, mindenk előtt a

MATTONI-FEL

GISSHÜBLER

SÁVANYÚVÍZ

Ajánlható: E víz kőszómbótt a bor savát és az italnak kellemes, ingerlő melléklet ad, annélkül, hogy azt foketere festené.

Minthogy a tavasz előrehaladásával csecsemőt, gyermeket és felnőttest egyaránt fenyeget a járványok veszé-lye, ismét csak a minden alkalommal hálásan fogadott

M O H A I

ÁGNES-FORRASUNK

vizének használatát ajánljuk. Egyrészt mert olcsó, igen kellemes és tiszta ivó-víz lévén, a tavaszi és nyári évszakokban kedvelt élvezetszerként szerepel, más részt mert **dus szénsavtartalmánál fogva specifikus óvószer is a tífus, cholera és a gyermekek tiphoid-szerű tavaszi-nyári hasmenése** ellen. Ehez járul még, hogy a csecsemőt is megvédi az ilyenkor nagyon veszélyes **hurutos bélbántalmak ellen, míg szoptatója e víz használata folytán nagyon kedvező összetételű és bőséges tejet nyer.** A már meglévő **gyomor- és bélhurutot** gyermekeknel és felnőtteknél gyógyítja. Kellemesen hat-ván be szénsavánál fogva a gyomor és bél idegeire; a gyermekek **lázás meg-betegedéseinek** pedig **nélkülözhetet-len, hűtő, húgyhajtó és a szomjat csillapító** hatásánál fogva

Kedvelt borviz.

A mohai Agnes forrás kezelősége.

Főraktár:

Édeskuty L.

cs. és kir. udvari szállító

BUDAPEST, V., Erzsébet-tér 8.

Kapható minden gyógyszertárban, fűszerkeres-kedésben és vendéglőben.

APRÓ HIRDETÉSEK

10 szóig 40 fillér, azontul minden szó 2 fillér. A leg-kisebb hirdetés 40 fillér. Vastag betűkből szedett minden szó 4 fillér.

Ócska vasat a legmagasabb napi árban vesz Klein Ja-kab Piac-u. 26. a nagytrafik udvarán.

Templomülés a debreczeni Deak-Ferencz-utcai izr. templomban középhajó 3-ik pad, 1. sz. sarok üles örök aron eladó, vagy a folyó évre 40 frtért érbe kiadó. — Értekezheti a kiadó-hivatalban.

Szőlőföld vétel részlettörlesz-tésre. Közel a városhoz, immuuis homokon, mintegy 33 hold-nyi területű fölvételre társakat keres-ek. Elő-jegyezheti félholdanként is. Szóbeli, vagy írásbeli részletes felvilágosítással szivesen szol-gál: **Cs. I. pacsirta u. 49. sz.**

Ház a Kossuth utcában család viszo-nyok folytán jutányosan eladó, eset-leg bérbeadó. — Értekezheti Kossuth-u. 31. Szvator.

Acetylen világítási berendezések

városok, falvak, kastélyok, gyárak, vendéglők stb. részére.

Egyszerű szerkezetű készülék; saját szabadalmunk és gyártmányunk.

Költségvetések díjmentesen.

Galciumcarbíd a legolcsóbb árban.

MAUTNER ADOLF és Társai

Budapest, V., Arany János-utca 5.

Pártoljuk a hazai ipart!

Első debreczeni fésűgyár

Kandia-utca, 15. szám.

Ajánlja a legjobb ökor és bivaly szaruból készített fésűből dusan berendezett raktárát a n. é. közönség szives megtekintésére. Készít továbbá minden szaruból előállítható tárgyakat a legjutányosabb árak mellett.

Ismét eladónak megfelelő engedmény!

Ugyanitt egy — a gépkezelésben teljesen jártas — magyar illetőségű szakember azonnal alkalmazást nyer.

Ökor- és bivalyszarvak a legmagasabb napi árban megvásárolhatók.

Olcsóbb és tartósabb az öntvényeknél.

Elsőrendű hazai szakértőt!

Magyar kir. államvasutak Üzletvezetőség Debreczenben.

25062. szám
II. 1900.

Pályázati hirdetmény.

A m. kir. államvasutak Debreczen állomásán letétendő emeletes áruleadási iroda és laképület építési munkáinak fogantatására ezennel nyilvános pályázatot hirdetünk, melyre a kellőleg kiállított és felbélyegzett ajánlatok legkésőbb **f. évi szeptember hó 29-én déli 12 óráig** a m. kir. államvasutak debreczeni üzletvezetőségének titkárságánál benyújtandók. Később érkező ajánlatokat nem fogunk figyelembe venni.

Az épület tervei, a szerződési tervezet és a feltételek a m. kir. államvasutak debreczeni üzletvezetőségének pályafentartási és építési osztályában, valamint a Debreceni állomáson levő osztálymérnökségi irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetők és ugyanott az ajánlati szöveg és az ajánlati költség-számítás díj nélkül megszerezhetők.

Az ajánlatok borítékai a következő felirattal látandók el:

„Ajánlat a Debreczen állomáson építendő áruleadási iroda és laképület munkáira.”

Bánatpénz fejében legkésőbb f. évi szeptember hó 28-án délelőtti 11 óráig 1600, azaz egyezer hatszáz korona teendő le készpénzben, vagy állami leletekre alkalmas értékpapirokban a debreczeni üzletvezetőség gyűjtőpénztárána.

A készpénzben befizetett bánatpénz után kamat nem követelhető.

Az értékpapírok a budapesti illetve a bécsi tőzsdén jegyzett utolsó napi árfolyam szerint, de a névértéket meg nem haladható értékben fogadtatnak el. Az üzletvezetőség fenntartja magának az ajánlatok közt a szabad választás jogát.

Debreczen, 1900. szeptember 14.

Az üzletvezetőség.

(Után nyomat nem díjaztatik.)

Üzleti könyvek,

csinos kiállításban, erős kötésben, igen jutányosan kaphatók

HOFFMANN és KRONOVITZ

KÖNYVNYOMDÁJÁBAN

DEBRECZEN, főpiacz, a főpostával szemben.

Bikszádi

árlappal és ismertető

könyvecskével

bérmertve szolgál

a

kútkezelőség

Bikszád,

(Szatmármegye.)

Bikszádi

ásványos gyógyvizet, mely egyedüli a maga nemében, több hirveves egyetemi orvostan

nár és hirveves vidéki orvosok, hatásánál fogva főlébe helyezik a külföldi és drága Selters és Gleichenbergi vizeknek. Gyógyító hatása a **bikszádi** ásványos gyógyviznek kitűnően bevált idült és heveny légszűrés, haogszálag hurut, verköpés ellen. Nagy konyhasó tartalmánál fogva vérhánnyás, tüdőcsucs hurutnál és kezdődő gümőkórnaál, továbbá kiűnő eredményt értek el a BIKSZÁDI VIZ alkalmazása által emészthetlenség, idült és heveny gyomorhurut, máj és epehólyag bántalmónál, a belek renyhe működésénél, vesehomokban szenvedőknél, görvélykóros daganatoknál, heveny és idült női bántalmaknál, mint specifium vált be.

Bikszádi viz berlője s a sztojkai viz főelarusító:

ALMER LAJOS és KÁROLY

nagybányai lakosok.

Sztojkai

ásványvizet, miet Erdély gyöngyét, nem hiába nevezték el **magyar karlsbadi vizeknek**, mert lényegének gyógyhatása szigorú diéta betartásával: idült gyomorbántalom, máj és epehólyag, valamint epekő bajoknál, nemkülönben **czukorbetegségnél** alkalmazva valóságos csodákat művel, kiűnő hatása a SZTOJKAI ÁSVÁNYVIZ a légszűrés ős-zes bántalmánál, valamint a női bajok és görvélykóros bántalmaknál is. A SZTOJKAI ÁSVÁNYVIZ dus szénsavtartalmánál fogva akár borral, akár gyümölcszörppel vegyítve, mint kellemes üdítő ital párját ritkítja. A SZTOJKAI ÁSVÁNYVIZ hosszas használata az ép szervezetben elváltozást nem idéz elő s így a rossz ivóvizet is pótolja bármely vidéken, annál is inkább, mert hosszabb állás után nem esapódnak ki belőle a szilárd alkotórészek, mely tulajdonsága lehetővé teszi a tengeren túli szállítást.

SZTOJKAI

árlappal

és ismertető

könyvecskével

bérmertve szolgál

a

FORRÁSKEZELŐSÉG

SZTOJKA,

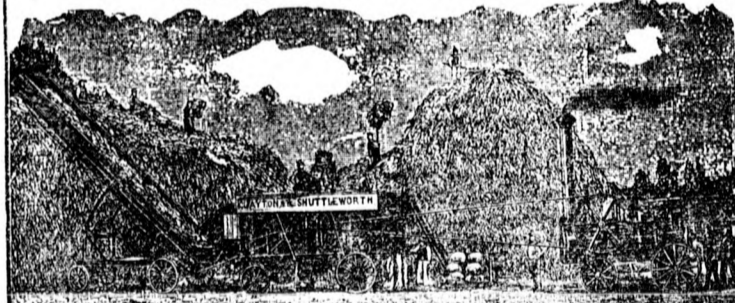
u. p. Magyar Lajos.

Szolnok-Doboka m.

Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.

által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:



Locomobil és gözcséplőgép-készletek

továbbá járgány-cséplőgépek, löher-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.



„Columbia-Drill”

legjobb sorvetőgépek, szeoskavágók, répvágók, kukorleza-morzsolók, darálók, őrlő-malmok, egyetemes acél-akék.

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.



Részletes árjegyzék kiküldetésre ingyen és bérmertve küldetnek.



Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb

locomobil- és cséplőgép-gyára.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczen, a főpostával szemben.